ידי ראשונה לא יצא. דכולהו חוו ששעבדי לראשונה ידי שניה יצא דתו לא הוה אית ליה: אי דלמא כולהו חזיא להאי. ערך: וכולהו חזיא להאי. ערך ולא יצא ידי שניהם: [הא יותר על סלע איכא ופחות מחמשים איכא. כלומר דיהב מאי דאית ליה והא סתמא הוא כרבנן דאמרי נותן את כ"ם: אין פחות בפרוטה פחות מו' ולא יותר על י"ז. כלומר אשה שראתה דם ופורה היא שא"נה יודעת אם בתוך ז' פ"מי נדתה היא אם בתוך י"א יום פ"מי זיבתה היא. שי"א יום הן בין נדה לנדה שבהן תהא שומרת יום כנגד יום או זבה נטורה כשהיא רואה בהן ג' ימים רצופין הרי א זבה נטורה וצריכה ז' נקיים וקרבן אבל לא תראה בהן אלא יום אחד תשמור אחריו יום נקי כנגדו ופובלת לערב ותטבול ואם לו ראתה ב' ימים אע"ג דהרי א זבה קטנה תשמור אחריהן יום ג' ותטבול לערב השלישי אבל לערב) מונה חמשה והם וכן אם לו ראתה ששה מונה אחד והם ופורה. ומשמיני ועד י"ח הם י"א יום לטורת זיבה כמו שם. ס"ח ואילך שוב פסקו ימי זיבה וחזרו ימי נדה. אבל אם לא ראתה אלא ג' ימים בסוף אחר עשר מופרת אחריהן ז' נקיים אפילו חיץ לי"א יום מ"ח ואילך. אבל כשהיא פורה וראתה ואינה יודעת אם היא בתוך ימי נדתה או בתוך ימי זיבתה לעולם לא תצא מספיקה שתחזור לפתח נדתה ודאי עד שתפסיק ז' נקיים וחזר שיעור הפחות שיש לה הן לא תמשיך מספיקה יותר מ"ז יום שלאחר שתפסק י"ז ימים נקיים תחזור לתחילת הראשון לפתח נדה ודאי ומפרש כיצד פורה שאמרה יום אחד מסא ראיתי ואינה יודעת אם בימי נדתה היא אם בימי זיבתה] פחות י"ז. כלומר לא תחזור לפתח נדתה ודאי עד שתפסק י"ז ימים נקיים. (ואמא') [ולכך] צריכה י"ז דאולינן בכל דאי בריתא לחומרא [ולא לקולא] דאמרינן דלמא הדרא יום מסא דאי תחלת נדתה ומונה אחריו ששה ימים וי"א יום שלמים של ימי זיבה הייבו י"ז יום ואח"כ תחזור לפתח נדתה ודאי ואי אמרת דלמא הדרא יום מסא הוה סוף זיבתה לא היתה צריכה לפסוק אלא ז' נקיים בלבד כדין זבה ולא יותר והייבו קולא ואי אמרת הדרא יום תחילת זיבה הוה לא היתה צריכה לפסוק אלא יום אחד בלבד והייבו מפי קולא הילכך מסקינן בתחילת נדה

דיתבינן לה מפי [שיעורא] לחומרא: שני ימים מסא ראיתי פתחה י"ז. דאמרינן דלמא מסא הוה [סוף] י"א של זיבה ואיך תחלת נדה וצריכה לפסוק ששה לא נדה הייבו י"ז דאי אמרת איכא לא הוה צריכה לשמור אלא יום אחד והוי קולא: [ג' ימים מסא ראיתי פתחה י"ז. דאמרי דלמא תרי הוו דסוף י"א שלי מי זיבה ושלישי דתחלת נדה וצריכה ששה י"א כדאמרן ואי אמרת איכא תרי קולא: ד' ימים מסא ראיתי פתחה מ"ז. דאמרינן תרי קמאי דסוף מי זיבה ותרי בתראי דתחלת נדה ופשיר ה' ימים דנדה וי"א הרי מ"ז ואי איכא הוי קולא: ה' ימים מסא ראיתי פתחה מ"ז. דאמרינן תרי קמאי דסוף זיבה ותלת דתחלת ימי נדה פשו ד' דנדה וי"א דזיבה הייבו פתחה מ"ז] וכן לכולהו אמרינן דלמא תרי קמאי דסוף ימי זיבה דהרא שמרת יום כנגד יום ואידך דתחלת ימי נדה ומאי דפשיר לחו מימים פחורים של ימי נדה קא חשיב בתרי י"א דזיבה ולפום כן הוי פתחה מ"ז. ד' ימים מסא ראיתי פתחה עשרה. ב' דסוף קמאי דסוף זיבה וז' דנדה לא פשו אלא י"א דימי זיבה]: ו' ימים מסא ראיתי פתחה עשרה. ב' דסוף זיבה וז' דנדה ואחד דתחלת [ימי] זיבה פשו לחו ו' מימי זיבה. ואף על גב דהשתא הוו שלשה ימים דזיבה תרי קודם נדה וחד לאחר נדה לא מיצטרפי לימיי זבה נטורה שתהא נאכל קרבנה עד שתהא ראיה ימים זבה רצופין או קודם זבה ראיה ימים אחר ימי נדה דלא מיצטרפי הני ימי זיבה לישוייה זבה נטורה: וכן י"א [ימים] מסא ראיתי פתחה מ"ז. דהשבינן ב' קמאי דסוף זיבה ושבעה דנדה ותרי דתחלת זיבה הייבו י"א ימים מסא ראיתי ולא מיצטרפי הני דסוף זיבה להני דתחלת זיבה לימיי זבה נטורה. פתחה מ"ז דהכי פשו מימי זיבה: י"ב

ס) מיט מונן לכולהו דנסי דשולין ומטהרה לאחר י"ב מ"מ עדיין מ:שפ היא ולכשתמור ותרלה מביא כספק כמקודם ונ"מ.

נתן ארבע לראשונה. שהעריכו הכהן על הראשונה תחילה לא יצא ידי ראשונה דבעי למיתב כל מה דפדייה כרבנן ואם חזר והעשיר יתן את כל הערך, דנתינה קמייתא לא כלום היא: **כולהו חזיא להאי כו'.** ועדיין אחד מן הנערכין עליו: **פת יותר על סלע מיכא.** אף על גב ה) דליכא חמשים סלע דאם הין ביניו תמש סלעים יתן אם הייתי יותר על סלע ופחות מחמשים וסתמא כרבנן דלר' מאיר ליכא הכא יד שיהא יותר על סלע ופחות מחמשים, כמי שערכו חמשים ו) [אלא לא חמשים] לא סלע: **מתני' אפה.** תחילה נדות שזה דין נדה דאורייתא ראתה היום מונה ששה, וראתה שעים מונה חמשה, והן, ואפילו ראתה כל שבעה ופסקה לערב טובלת ומשמשת, ומיום שביעי ואילך הויין ימי זיבה אחר עשר יום שאם ראתה בהן יום אחד לא שעה שומרת יום כנגד יום וטובלת, ואם ראתה בהן ג' רצופין הרי א זבה נטורה וטעונה ספירה ז' נקיים וקרבן, ואם משכו ימי זיבה חדש לא שעה אינה מוזרת לתחילת נדות עד שתשב שבעה נקיים, ישבה ז' נקיים וראתה הרי א תחילת נדה ומונה, שעה, והוא מוזרת לענייניה ככל המפורש ז) ואם לא ראתה באותן י"א יום ג' רצופין אינה זבה וכשתראה אחרי כן בין ראתה סמוך בין שהרמיקה ראייתה הרי א תחילת ח) נדה ואפילו תראה שלשה רצופין אינה מונה אלא מרבעה, הן שאין ימי זוב אלא באותן י"א יום שבין סוף ט) נדה זה לנדה הוא ואינה נריכה כל המפורש בגמ' ולא יותר מן הספק אם יום נדה הוא לו יום זיבה דיש לומר שמא יום זה שבאתה לפניהם מימי זיבה הוא וכשכלו י"א יום יצאה מימי הזוב ויום י"ז שראתה בו תחילת נדה הוא ונריכה למנות שעה, והוא שבאותן י"א ימים תחילת נדות הוא ונריכה למנות שעה, הוא ומה דמסקא לפתח נדותה בזה אחרון אם לא תמשיך לפתח נדה יג) ונריכה שעה והוא, וכשתראה שלשה רצופין נאמר ימי זוב הן ונריכה שבעה נקיים, וקרבן מספק ואינו נאכל אכל לאחר י"ז אין להתמיר דוחלי תחילת נדה ואם תראה שלשה רצופין תמנה ארבעה והן ונכסוף שבעה אם תראה תשמור יום כנגד יום יד) שלשה הבא זבה: **שני ימים טמא ראיתי פתחה י"ז.** לבד משני ימים הללו אם לא תראה טו) עד לאחר י"ז תחילת נדה היא ממה נפשך אם שני ימים הללו מימי הזוב הרי כלו להם ימי הזוב ולתשעה ימים אחר השעים וכשהרמיקה ורחתה לסוף י"ז תחילת נדה ואם תחילת נדה מז) היא הרי רחיים הספק יח) נדה היא אכל אם תראה ביום י"ז ולא כלו ימי הזוב ולא כל שכן קודם לכן לא יצאה מן הספק דשמא אלו שני ימים תחילת נדה היו ולסוף ששה עשר אחר השעים כלו ימי נדות וזוב ולא תראה ביום י"ז תחילת נדה הוא לו שמא יט) לאחר משני הימים סוף י"ז אל שבע זיבה היה והשני תחילת נדה ולא כלו ימי נדות וזיבות עד לאחר י"ז ולא תראה ביום י"ז סוף זיבה היא והרי היא בספק וכל שכן אם תראה קודם לכן אם תראה ביום י"ב וי"ד שומרת בספק דשמא ב' ימים הללו שבאתה לפניו סוף ימי זוב היו ולא תראה סוב עד יום י"ג תחילת נדה היא לו שמא שני הימים תחילת נדה היו ויום י"ג זה אמיני של ימי הזוב הוא, ותשמור יום כנגד יום וכן בספק זה היא לעולם עד שתשב ז' נקיים: **שלשה ימים טמא ראיתי פתחה י"ז.** כמו שפירשתי אבל קודם לכן כגון י"ז עלמא שומרת בספק וי"ל אם שני ימים מהשלשה היו סוף זיבה והשלישי תחילת נדה ויום י"ז זה סוף זיבה הוא לו שמא כולן השלשה תחילת נדה היו ולסוף מ"ו לבד מהשלשה כלו ימי נדות, וזוב ויום י"ז זה תחילת נדה הוא, אבל ביום י"ח ולהה מן הספק ממה נפשך: **ארבעה ימים וכו' פתחה ששה עשר.** אם לא תראה עד לאחר ששה עשר לבד מהרבע יצאה מן הספק ממה נפשך אם תחילת נדה היו הרי כלו ימי נדות וזוב לסוף י"ד לאחר ד' הללו שמי זוב היו כל שכן שכלו קודם ששה עשר ועכשיו תחילת נדה היא, וא"ח שעים מהן היו סוף זיבה והשעים תחילת נדה לעפ"כ לסוף ששה עשר כלו ימי נדות וזוב, והא ליכא למימר שמא השלשה סוף זיבה היו והרביעי תחילת נדה ולא כלו עד סוף י"ז דאם השלשה היו סוף זיבה כשראתה בד' אינה תחילת נדה דכיון שראתה ג' רצופין בימי זיבה, זבה היא ולא תלא לעולם מידי זיבה להיות תחילת נדה עד שתשב שבעה נקיים כדכתיב (ויקרא טו) ואם טהרה מזובה וספרה וגו' ולאחר שיבשה שבעה נקיים חזרה לתחילת נדותה, אבל אם תראה קודם לכן אפילו ביום ששה עשר אינה לספוקה בסוף זיבה ותחילת נדה דשמא שעים מהארבעה היו סוף זיבה והשעים תחילת נדה ויום ט"ו עמ"ו תחילת נדה היא לו שמא אם תראה אבל אם תראה בו היא ספק דשמא שעים מהחמשה היו סוף זיבה והשלשה ימי נדות ומדיין יום ט"ו זה סוף ימי הזוב, וכן כולה בריתא מספקינן לה שעים הראשונים בסוף זיבה דאי אמרת לספוקי דאי אמרת ג' מהן סוף זיבה תו לא הוו לאחריני ימי נדות כל זמן שלא ישבה ז' נקיים והשתא כי חזיא שעים הנקיים, תחילת נדה היא: שעים

גמ' תנו רבנן מועד שאמרה "יום אחד טמא ראיתי". היום ואינה יודעת אם בימי תחילת נדות הוא ונריכה למנות ששה, והוא אם באותן אחד עשר ימי הזוב הוא ואינה נריכה לשמור אלא יום כנגד יום: **פתחה שבעה עשר.** אז מוזרת לפתח נדותה בזה אחרון אם לא תמשיך לפתח נדותה כמו לאחר שבעה עשר יום אם תראה בו תחילת נדה הוא ונריכה למנות ששה, והוא אם באותן אחד עשר ימי הזוב הוא ונריכה לשמור אלא יום כנגד יום: **פתחה שבעה עשר.** ששה לא תראה עד לאחר י"ז אז מוזרת לפתח נדותה בזה אחרון אם לא תמשיך לפתח נדותה כמו לאחר שבעה עשר יום אם תראה בו תחילת נדה הוא ונריכה למנות ששה, והוא דמסקא לפתח נדותה בזה אחרון אם לא תמשיך לפתח נדותה כמו לאחר שבעה עשר יום אם תראה בו תחילת נדה הוא ונריכה למנות ששה, והוא אם באותן אחד עשר ימי הזוב הוא ונריכה לשמור אלא יום כנגד יום: **ולא יותר על י"ז.** נקיים כדמפרש בגמ': **גמ' תנו רבנן מועד שאמרה "יום אחד טמא ראיתי".** היום ואינה יודעת אם בימי תחילת נדות הוא ונריכה למנות ששה, והוא אם באותן אחד עשר ימי הזוב הוא ונריכה לשמור אלא יום כנגד יום: **פתחה שבעה עשר.** ששה לא תראה עד לאחר י"ז אז מוזרת לפתח נדותה בזה אחרון אם לא תמשיך לפתח נדותה כמו לאחר שבעה עשר יום אם תראה בו תחילת נדה הוא ונריכה למנות ששה, והוא דמסקא לפתח נדותה בזה אחרון אם לא תמשיך לפתח נדותה כמו לאחר שבעה עשר יום אם תראה בו תחילת נדה הוא ונריכה למנות ששה, והוא אם באותן אחד עשר ימי הזוב הוא ונריכה לשמור אלא יום כנגד יום: **פתחה שבעה עשר.** ששה לא תראה עד לאחר י"ז אז מוזרת